

Stanovisko Evropského výboru regionů – Návrh nového Evropského konsensu o rozvoji – náš svět, naše důstojnost, naše budoucnost

(2017/C 207/08)

Zpravodaj: Jesús Gamallo Aller (ES/ELS), generální ředitel pro vnější vztahy a vztahy s Evropskou unií, regionální vláda Galicie

Odkaz: sdělení Komise – Návrh nového Evropského konsensu o rozvoji – Náš svět, naše důstojnost, naše budoucnost

COM(2016) 740 final

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. uznává, že Agenda pro udržitelný rozvoj 2030, kterou Organizace spojených národů schválila v září 2015, vymezuje nový a ambiciózní rámec závazků, který vyzývá všechny země k transformačnímu úsilí s cílem přejít k začleňujícím a udržitelným strategiím rozvoje jak na vnitrostátní, tak na mezinárodní úrovni;
2. uznává, že Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 je od počátku definována jako celosvětová, a proto zavazuje všechny země, včetně Evropské unie a jejích členských států, aby přezkoumaly své domácí politiky a mezinárodní závazky s cílem uvést je do souladu s cíli této agendy. Upozorňuje však na to, že tento úkol je třeba provést nejen na vnitrostátní úrovni, ale také v oblasti politik a pravomocí, které jsou vlastní regionálním a místním vládám EU;
3. zdůrazňuje, že EU a její členské státy musí hrát zásadní úlohu při rozvoji a provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030. V tomto smyslu pozitivně hodnotí kroky provedené prostřednictvím sdělení *Další kroky k udržitelné evropské budoucnosti. Evropské úsilí v oblasti udržitelnosti a Globální strategie zahraniční a bezpečnostní politiky EU*;
4. domnívá se, že Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 je třeba chápat jako víceúrovňovou agendu s více subjekty, která vyzývá a zavazuje skupinu orgánů veřejné moci na různých úrovních (místní, regionální, vnitrostátní a mezinárodní) a další sociální činitele mimo vládní sféru. Upozorňuje současně na skutečnost, že mnohé cíle Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 mají přímý dopad na oblasti činnosti a pravomocí, které jsou vlastní orgánům moci na nižší než vnitrostátní úrovni, a pro jejich splnění je proto nezbytné podpořit plně zapojení regionů a místních orgánů do provádění cílů udržitelného rozvoje a vytváření politik za účelem jejich dosažení;
5. souhlasí s Komisí ohledně toho, že je nezbytné definovat nový konsensus o rozvoji, který přezkoumá a aktualizuje konsensus, který byl dohodnut v roce 2005, a to s cílem čelit výzvám, které přináší Agenda pro udržitelný rozvoj 2030, a změnám, k nimž došlo v mezinárodním prostředí a v systému rozvojové spolupráce;
6. souhlasí s Komisí ohledně toho, že nejlepším způsobem, jak dosáhnout pokroku v oblasti Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, je posílit koordinaci rozvojových politik mezi EU a jejími členskými státy. Trvá však na tom, že z důvodu komplexní povahy této agendy a propojení jejích cílů je nezbytné rovněž prosazovat zlepšení soudržnosti politik, a to unijních politik i politik členských států;

Celosvětové výzvy a Agenda pro udržitelný rozvoj 2030

7. konstatuje, že postup v dynamice globalizace vedl k integrovanějšímu a složitějšímu světu se změnami v přírodě a rozdělením moci na mezinárodní úrovni, k větší různorodosti rozvojového světa, novému rozdělení chudoby ve světě s nárůstem nerovností uvnitř zemí a k rozšíření vlastního prostoru mezinárodních veřejných statků. Má za to, že Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 představuje jasný záměr reagovat na výše uvedené změny a na výzvy, které s sebou nese podpora rozvoje v následujících desetiletích;

8. přijímá všeobecnou povahu Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, která zavazuje všechny země a společnosti vyvinout společné úsilí a pokusit se sladit své politiky s cíli, jež tato agenda vymezuje. Upozorňuje však na to, že je nezbytné, aby k tomuto úsilí došlo na všech úrovních veřejné činnosti, včetně regionálních a místních orgánů;

9. potvrzuje, že vzhledem k záměrům, z nichž vycházejí cíle udržitelného rozvoje, je nutné překročit vlastní pracovní rámec oficiální rozvojové pomoci (ORP). Má za to, že ačkoli bude ORP nadále zásadní jako zdroj financování pro nejhudší země a mechanismus vyvolávající změny v jiných typech zemí, nová agenda ukládá povinnost zohlednit i jiné toky a nástroje, které se nacházejí mimo vlastní okruh ORP;

10. domnívá se, že z důvodu nezbytnosti mobilizovat zdroje a kapacity nad rámec pomoci je třeba strategičtěji pracovat s různými schématy a způsoby spolupráce, které existují na mezinárodní úrovni. Ačkoli spolupráce mezi zeměmi severu a jihu bude v budoucnosti nadále hrát významnou úlohu, je nutné, aby byla tato úloha koordinovaněji spojena s koncepty spolupráce mezi zeměmi jihu nebo třístranné spolupráce. Podobně upozorňuje na hlavní úlohu, kterou může decentralizovaná spolupráce hrát v nové agendě tím, že podpoří výměnu zkušeností mezi subjekty na nižší než státní úrovni v oblasti jejich zvláštních pravomocí. Má za to, že spolupráce EU a členských států se bude muset intenzivněji zabývat různými mechanismy regionální a vícestranné spolupráce v souladu s víceúrovňovou logikou, jíž se řídí Agenda pro udržitelný rozvoj 2030;

11. domnívá se, že Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 vyžaduje kvůli svým ambicím a komplexní povaze skloubení účasti většího a různorodějšího počtu subjektů, které ji podpoří, včetně např. regionálních a místních orgánů a organizací občanské společnosti, podniků, nadací, univerzit nebo studijních center, a to s cílem mobilizovat a využít přidanou hodnotu, jíž mohou jednotlivé subjekty přispět na základě svých zkušeností a oblasti působnosti;

Reakce Evropské unie

12. podporuje cíl, aby EU a její členské státy přijaly pevný a aktivní závazek k provedení Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, protože je nutné prosazovat soudržné začleňování cílů udržitelného rozvoje do všech veřejných politik uplatňovaných v rámci EU na různých úrovních – na unijní, vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Zdůrazňuje, že je nezbytné postupně uvádět politiky a pobídky, s nimiž subjekty pracují, do souladu s cíli dohodnutými v agendě;

13. souhlasí s tím, že vnější činnost EU má zásadní úlohu při uskutečňování cílů udržitelného rozvoje, a proto vítá pokrok dosažený za účelem splnění tohoto úkolu prostřednictvím priorit definovaných ve Smlouvě o Evropské unii (SEU – čl. 21 odst. 2) a ve Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU – článek 208). Podporuje úmysl Komise zajistit, aby nový konsensus o rozvoji přispěl k uskutečnění priorit vnější činnosti Evropské unie, jak jsou stanoveny v Globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie;

14. podporuje Komisi v úmyslu posílit koordinaci rozvojové politiky s dalšími unijními politikami, které se uplatňují v mezinárodním prostředí, jako je tomu mimo jiné v případě humanitární pomoci, obchodu, regionální integrace, zdravotnictví, vzdělávání, energetiky, rybolovu, zemědělství, životního prostředí, vědy a technologií, migrace a azylu nebo evropské politiky sousedství. Zdůrazňuje však, že nestačí jen zlepšit míru koordinace politik, ale že je nezbytné rovněž zvýšit míru soudržnosti mezi těmito politikami a rozvojovými cíli dohodnutými na mezinárodní úrovni;

15. souhlasí s Komisí ohledně toho, že za účelem zajištění účinnosti musí být reakce jednotná a v souladu s kritérii, které sdílí Evropská unie. Poukazuje však na to, že k tomuto skloubení musí dojít nejen mezi EU a členskými státy, ale také mezi nimi a regionálními a místními orgány, které disponují částí pravomocí, jež jsou nezbytné pro uskutečnění cílů udržitelného rozvoje;

16. podporuje úmysl Komise zaměřit rozvojovou spolupráci Evropské unie a členských států na práva, díky čemuž se hlavním představitelem a příjemcem rozvojového úsilí stanou lidé. Kromě toho se domnívá, že toto zaměření je v souladu s cíli udržitelného rozvoje a se zásadou „nikdo nezůstane opomenut“, která je inspirací Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, přičemž se snaží, aby se pokrok v oblasti rozvoje dotkl nejkřehčích a nejzranitelnějších částí společnosti;

17. souhlasí s Komisí, že je třeba trvat na tom, že rovnost pohlaví je ústřední částí tohoto zaměření na práva a musí z ní vycházet všechny činnosti rozvojové spolupráce EU a jejich členských států i decentralizovaná spolupráce, což znamená nejen přijmout opatření vůči stávajícím nerovnostem v této oblasti, ale také na všech úrovních prosazovat práva žen, posílení jejich postavení a jejich přístup ke vzdělávání;

Naše společné priority

18. domnívá se, že jedním z ústředních cílů rozvojové politiky EU a členských států je podpořit země při jejich boji proti chudobě, včetně zlepšení na úrovni poskytování a kvality základních sociálních služeb všem obyvatelům, jak stanoví Agenda pro udržitelný rozvoj 2030. Upozorňuje však na skutečnost, že značná část těchto služeb je poskytována decentralizovanou správou, a proto je při provádění cílů udržitelného rozvoje nezbytné zajistit podporu regionálním a místním orgánům;

19. souhlasí s cílem Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 vybudovat prostřednictvím boje proti nerovnosti a podpory sociální soudržnosti inkluzivní společnosti. Současně se domnívá, že při zjišťování a nápravě procesů sociálního vyloučení a marginalizace, které jsou základem těchto nerovností, hraje ústřední úlohu decentralizovaná správa;

20. konstatuje, že je důležité vybudovat mírumilovné společnosti s řádnou správou a současně odstranit nejistotu a násilí a posílit účinné a transparentní instituce. Upozorňuje na to, že je nezbytné, aby tento proces vycházel z územní základny, která je nejbližší občanům, a podpořil zlepšení místních a regionálních institucí, a usnadnil tak zakořenění mechanismů demokratické účasti a dohledu ze strany občanů, kteří se zavázali splnit cíle udržitelného rozvoje stanovené v Agendě pro udržitelný rozvoj 2030, a proto se výchova k celosvětovému občanství musí stát nezbytnou součástí politik a strategií různých subjektů, ať již vládních, či nevládních, které se zapojují do mezinárodního systému rozvojové spolupráce;

21. souhlasí se záměrem Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 zajistit podmínky environmentální udržitelnosti rozvojových procesů, přičemž bude zlepšeno řízení přírodních zdrojů a ochrana nejkřehčích ekosystémů. Opět konstatuje, že místní a regionální orgány jsou pro zahájení těchto politik zásadní, neboť se snaží zajistit slučitelnost udržitelnosti s hospodářským a sociálním pokrokem dotčených společenství. Tento záměr je obzvláště příhodný, pokud jde o cíl udržitelného rozvoje 11, podle kterého je nezbytné „učinit města a lidská sídla inkluzivní, bezpečná, odolná a udržitelná“;

22. považuje za důležité podporovat v zemích inkluzivní a udržitelný způsob hospodářského růstu se schopností vytvářet důstojná pracovní místa, jak stanoví Agenda pro udržitelný rozvoj 2030. Upozorňuje na úlohu, kterou mohou mít při podpoře těchto procesů regionální a místní orgány, které prostřednictvím partnerství jednotlivých subjektů, včetně místních malých a středních podniků, vytvářejí produktivní síť na jasně vymezených územních základnách;

23. souhrnem upozorňuje na význam, který má v partnerských zemích pro uskutečnění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 decentralizovaná veřejná správa. Trvá na úloze, kterou může mít decentralizovaná spolupráce při předávání zkušeností a schopností mezi tímto typem subjektů. Naléhavě žádá, aby nový konsensus o rozvoji uznal a podnítil možnosti tohoto způsobu spolupráce;

Partnerství: Evropská unie jako síla pro provedení Agendy pro udržitelný rozvoj 2030

24. uznává, že ačkoli musí být každá země odpovědná za svůj vlastní rozvoj, dosažení cílů udržitelného rozvoje bude možné pouze tehdy, pokud bude ustavena světová aliance, která začlení všechny země, vícestranné instituce a další sociální činitele a bude fungovat na základě spolupráce směřující k vypracování inkluzivních a udržitelných strategií rozvoje, jak požaduje Agenda pro udržitelný rozvoj 2030. Současně opětovně potvrzuje, že součástí tohoto úsilí o spolupráci musí být regionální a místní orgány, jež musí poskytnout vlastní kapacity a zdroje ze své oblasti činnosti;

25. trvá na tom, že decentralizovaná spolupráce může hrát zásadní úlohu při utváření partnerství více subjektů zaměřených na podporu změn v rozvojových zemích ve smyslu stanoveném v Agendě pro udržitelný rozvoj 2030. Přínos této formy spolupráce a její doplňkovost s jinými formami je třeba uznat v novém konsensu o rozvoji;

26. zdůrazňuje, že je vhodné, aby Evropská unie a její členské státy umožnily procesy koordinace, rozdělení úkolů a soudržnosti jednotlivých subjektů v rámci této světové aliance. Domnívá se, že tohoto cíle bude možné snáze dosáhnout, pokud Evropská unie a její členské státy posílí společné plánování v oblasti rozvojové spolupráce na základě společných vizí dohodnutých s partnerskými zeměmi. Upozorňuje nicméně na to, že je nezbytné, aby se na tomto dialogu a dohodě podílely regionální a místní orgány;

27. podobně se domnívá, že toto úsilí o koordinaci se musí projevit z provozního hlediska při zahájení společných orientačních programů v partnerských zemích. Rovněž zdůrazňuje, že je důležité působit, je-li to možné, prostřednictvím společných opatření na vnitrostátní, regionální či mezinárodní úrovni za účelem zlepšení souhrnného dopadu činnosti Evropské unie a jejích členských států. Kromě toho zdůrazňuje, že subjekty decentralizované spolupráce se musí podílet též na definování a provádění těchto programů, jakož i na jejich monitorování a hodnocení;

28. naléhavě požaduje, aby se, bude-li to v partnerských zemích možné, využilo způsobů spolupráce, jako je přímá podpora rozpočtu nebo EU Trust Funds (svěrenské fondy EU), které usnadňují koordinaci mezi subjekty a umožňují integrovanější a pružnější využití zdrojů v partnerských zemích;

29. souhlasí s Komisí ohledně významu, který má hromadná mobilizace domácích a mezinárodních veřejných a soukromých zdrojů ve prospěch cílů Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, jak stanoví Akční program z Akkry. Má za to, že za tím účelem je důležité vynaložit veřejné zdroje s cílem mobilizovat a zesílit soukromé zdroje ve prospěch rozvoje prostřednictvím využití inovativních finančních nástrojů a různých forem kombinování zdrojů financování (kombinování darů a úvěrů). Upozorňuje však na to, že je nezbytné náležitě zaručit, aby mobilizované zdroje i) měly jasný cíl rozvoje, ii) odpovídaly prioritám partnerské země, iii) byly jasným doplňkem veřejných zdrojů a iv) byly podřízeny účinným kontrolním mechanismům, které budou kontrolovat jejich využívání a určení, a byly předmětem průběžného hodnocení pokroku v dosahování vytyčených cílů;

30. zdůrazňuje, že je důležité, aby rozvojová spolupráce EU a členských států svolala, mobilizovala a začlenila co nejvíce subjektů na podporu cílů udržitelného rozvoje, které budou zahrnovat mimo jiné místní a regionální orgány, soukromý sektor, občanskou společnost a akademickou obec podle jejich příslušných schopností, zkušeností a zdrojů. Upozorňuje na to, že decentralizovaná spolupráce je způsobem spolupráce, který je zvláště vhodný za účelem podpory a vytváření tohoto typu partnerství více subjektů na územním základě, a vyzývá Komisi a členské státy k podpoře toho, aby místní a regionální veřejná správa mohla zařadit cíle udržitelného rozvoje do svých politik. Zdůrazňuje, že decentralizovaná spolupráce je obzvláště vhodná oblast k vytváření prostoru pro celosvětové občanství, a to proto, aby občané uvažovali o cílech udržitelného rozvoje, zapojovali se do veřejných politik za účelem jejich dosažení a monitorovali provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030;

31. poukazuje na význam, který má posílení technických a institucionálních kapacit partnerských zemí pro podporu přechodu k inkluzivním a udržitelným strategiím rozvoje, jak požaduje Agenda pro udržitelný rozvoj 2030. Upozorňuje na to, že je nezbytné, aby se tento proces týkal také decentralizované správy partnerských zemí;

32. zdůrazňuje, že je vhodné, aby rozvojová spolupráce EU a jejích členských států rozdělovala své zdroje v souladu s jasnými a transparentními pravidly a zohlednila při tom potřeby a strukturální nedostatky partnerských zemí a jejich schopnost mobilizovat alternativní zdroje. Současně trvá na tom, že uplatňování zdrojů a opatření musí být zaměřeno na dodržování zásady „nikdo nezůstane opomenut“;

33. poukazuje na to, že v souladu s výše uvedeným musí být přednostními příjemci nejvíce zvýhodněných složek mezinárodní pomoci EU a jejích členských států země s nejnižším příjmem a především nejméně rozvinuté země a nestabilní státy nebo státy v situaci po skončení konfliktu;

34. upozorňuje však, že velké skupiny zemí se středními příjmy trpí vážnými strukturálními omezeními a jejich skutečné vnitřní podmínky jsou velmi různorodé, instituce nestabilní a společnost roztržštěná. Rozvojová spolupráce, včetně spolupráce finanční, může být užitečná tím, že těmto zemím umožní, aby překonaly svá omezení a podpořily proces udržitelného rozvoje, který navíc zlepší jejich schopnost aktivněji se účastnit plnění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030;

35. má za to, že řízená migrace může kromě toho, že je přínosem pro samotné migranty, představovat páku pro pokrok jak pro zemi původu, tak pro cílovou zemi. Domnívá se, že řádné řízení migrace musí být součástí cílů rozvojové činnosti, přičemž by se mělo pokusit nabídnout náležitá regulatorní řešení a odpovídající podporu pro obranu lidských práv migrantů v průběhu jejich migrační cesty a v cílové zemi a příležitosti pro migranty v zemi původu, aby se zmírnil tlak nekontrolovaných migračních toků;

36. konstatuje, že oblast nástrojů rozvojové spolupráce přesahuje specifika mezinárodní pomoci, neboť začleňuje prostředky, které, ačkoli nejsou počítatelné jako ORP, mohou svým působením vytvářet příležitosti rozvoje. Domnívá se, že rozvojová spolupráce EU a jejích členských států musí tuto skupinu nástrojových prostředků aktivně začlenit a přizpůsobit

používané zdroje a nástroje vlastním podmínkám jednotlivých partnerských zemí, včetně zemí se středními příjmy;

37. podporuje návrh Komise zavést ambiciózní plán vnějších investic s cílem pokusit se mobilizovat soukromé investice, posílit technickou pomoc za účelem náležitě sestavování projektů místních orgánů a podniků a vytvořit dobré podmínky pro obchodování, přičemž je třeba náležitě zohlednit priority místních a regionálních orgánů v oblasti územního rozvoje. Domnívá se, že tento plán je třeba uvést do souladu s cíli stanovenými v Agendě pro udržitelný rozvoj 2030 a že tento plán musí usnadnit účast místních a regionálních orgánů, aby mohl být vhodným způsobem prováděn;

38. souhlasí s Komisí ohledně toho, že je důležité podpořit schémata regionální integrace s cílem umožnit posílení procesů rozvoje dotčených zemí a zlepšit poskytování regionálních veřejných statků za účelem lepšího plnění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030. Přijímá přezkum politiky sousedství na základě nových priorit vycházejících z Agendy pro udržitelný rozvoj 2030. Zároveň upozorňuje na to, že je v rámci této politiky potřeba posílit spolupráci mezi regiony prostřednictvím vhodných podpůrných opatření;

Zlepšení dopadu Evropské unie

39. poukazuje na to, že je třeba pokračovat v úsilí o zlepšení účinnosti rozvojové spolupráce a uplatňovat to, co bylo dohodnuto na summitech v Římě, Paříži, Akkré a Pusanu. Současně se domnívá, že je důležité podporovat rozvoj institucionálních kapacit v partnerských zemích a pobízet mimo jiné k tomu, aby partnerské země ve svých vnitrostátních plánovacích dokumentech zohledňovaly rovněž nejdůležitější priority místních a regionálních orgánů, aby tak úsilí vynaložené v rámci spolupráce přineslo ovoce a odráželo potřeby jednotlivých území a jejich obyvatel;

40. uznává, že rozvojová spolupráce sama o sobě není schopna financovat změny, které požaduje Agenda pro udržitelný rozvoj 2030. Zdůrazňuje proto, že je nezbytné, aby EU a členské státy využívaly spolupráci jako pákový mechanismus pro dodatečné prostředky pocházející z jiných zdrojů a jako katalytický prostředek pro změnu pobídek a podporu pozitivních změn v rozvojových zemích;

41. připomíná, že pokud chtějí být země EU důvěryhodným referenčním subjektem v mezinárodním prostředí, musí splnit své závazky. Domnívá se proto, že si země musí předsevzít, že dosáhnou cílů stanovených EU v rámci mezinárodní agendy v oblasti financování rozvoje. Podporuje rovněž to, aby země musely plnit závazky Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, včetně dohod o financování v oblasti životního prostředí;

42. potvrzuje zájem přizpůsobit spolupráci okruhu nástrojů a opatření, které se nad rámec pomoci začínají využívat v mezinárodním systému na podporu rozvojových procesů. Souhlasí v tomto smyslu se zájmem navázat na úsilí OECD s cílem dodat oblasti financování rozvoje nový rozměr, včetně vytvoření koncepce celkové oficiální pomoci pro udržitelný rozvoj (*Total Official Support for Sustainable Development*);

43. uznává, že pro mnohé z problémů, na něž poukazuje Agenda pro udržitelný rozvoj 2030, chybí věrohodná technická řešení, přičemž je nezbytné hledat alternativy založené na kreativitě, podporovat znalosti a přinášet technologické a sociální inovace. Domnívá se, že decentralizovaná spolupráce může v této oblasti hrát důležitou úlohu tím, že bude předávat zkušenosti uplatňované v místních a regionálních oblastech;

44. konstatuje, že Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 nebude proveditelná, pokud se významně nezlepší soudržnost politik, přičemž je třeba vzít v úvahu dopad, který na rozvojové cíle mají všechny veřejné politiky. Dále trvá na tom, že k pokroku ohledně soudržnosti musí dojít jak mezi oblastmi veřejné činnosti (horizontální), tak mezi úrovněmi vlády (místní, regionální, vnitrostátní a unijní) prostřednictvím celovládního přístupu („*whole-of-government*“) ve veřejných krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých politikách a programech;

45. upozorňuje na to, že je nezbytné, aby se všechny subjekty spolupráce EU zapojily do úsilí týkajícího se transparentnosti, které by mělo mít dopad na zdroje, jež tyto jednotlivé subjekty mobilizovaly. Má za to, že orgány veřejné moci (na unijní, vnitrostátní, regionální a místní úrovni) musí v tomto úsilí hrát hlavní úlohu jako prostředek, jak zlepšit odpovědnost a kvalitu jejich zásahů;

46. domnívá se, že nejlepším způsobem, jak podpořit náročný a rozptýlený proces přechodu k inkluzivním a udržitelným modelům rozvoje, může být ustavení transformačních činností na daném území se zapojením subjektů, které zde společně působí, a s podporou decentralizované spolupráce;

47. v souladu s výše uvedeným Výbor regionů opakuje svou nabídku přispět k provedení Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 a k výměně znalostí a zkušeností s ostatními orgány veřejné moci a s jejich protějšky v rozvojových zemích prostřednictvím informační a diskusní platformy (portálu) pro regionální a místní orgány v oblasti rozvoje, dialogu (konference) o decentralizované spolupráci pořádaného pololetně a mezinárodních fór Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM) a výroční Konference regionálních a místních orgánů zemí Východního partnerství (Corleap). Výbor regionů si přeje stimulovat a koordinovat decentralizovanou spolupráci místních a regionálních orgánů Evropské unie s místními a regionálními orgány sousedních zemí v rámci specifických iniciativ, jako je iniciativa z Nikósie pro Libyi;

48. považuje za důležité provádět účinnou komunikační politiku zaměřenou na udržitelný rozvoj, která přispěje k informovanější vizi o výzvách a politikách, jež budou prováděny, a povede k uvědomělejší a aktivnější podpoře ze strany občanů, přičemž by byly rozvojová spolupráce a závazek týkající se Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 pojmány jako investice do budoucna. Je také nezbytné zvýšit povědomí evropských občanů o významu cílů rozvojové spolupráce tím, že budou informováni o přínosech plynoucích z této politiky, jako je vytváření oblastí regionální stability. V neposlední řadě je nutné zviditelnit činnost různých subjektů zapojených do tohoto procesu včetně místních a regionálních orgánů a především nejbližších regionů, které již léta rozvíjejí úspěšně politiky spolupráce se sousedními zeměmi;

Monitorování našich závazků

49. schvaluje, aby všechny strany spolupráce postupně přizpůsobovaly své systémy podávání zpráv a své ukazatele monitorování obsahu Agendy pro udržitelný rozvoj 2030. Schvaluje také, aby byly sestavovány společné shrnující zprávy, ve kterých bude informováno o pokrocích v oblasti Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 a jež budou moci být poskytnuty politickému fóru na vysoké úrovni Organizace spojených národů. Trvá na tom, aby se na vypracovávání těchto zpráv aktivně podílely regionální a místní orgány a aby informovaly o opatřeních, která přijaly v oblasti svých pravomocí a prostřednictvím decentralizované spolupráce;

50. souhlasí s tím, že za účelem monitorování Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 je nezbytné posílit statistické systémy. Upozorňuje na to, že je třeba, aby k tomuto posílení došlo také při poskytování informací regionální a místní povahy, aby se zaručilo, že zlepšení se dostanou do všech odvětví a na všechna území.

V Bruselu dne 8. února 2017.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA